

TEUVO VIRÉN

KANTAISÄ 2

KANTAISÄ 2

© 2023 Teuvo Virén

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-2552-8

Esipuhe

Kantaisä 2 on taustatarina toisen universumin maapallon tapahtumista ennen Katkoa. Tyypilliseen tapaan tässä ei ole päätä eikä häntää. Logiikkaa tästä sotkusta saa etsiä kissojen ja koirien kanssa, mutta toisaalta mahdottomuuksien paikantaminen saattaa olla kiva harrastus tylsien iltojen iloksi.

Teuvo Virén

17.10. 2023

KANTAISÄ 2

Eyan: supervaltio

Anilie Borment, apulaistiedejohtaja

Cie Li, tiedeohjelman johtaja

Danna Apron, presidentti

Herman Kretz, sisäministeri

Kail Perval, armeijan komentaja

Kuraz Jadler, kenraali

Maat Callier, vääpeli

Marci Keillen, tulkki

Opren Guder, kapteeni

Vadran Jonc, poliisipäällikkö

Derkada: supervaltio

Lize Banvik, Derkadan lähettiläs Eyanissa

Ull-Mai Lond, johtaja

Vicc Yellar, armeijan komentaja

Eyanin vajaa vuosi sitten valtaan noussut presidentti, nuorehko ja vastikään blondattu Danna Apron naputteli sormenpäällään edessään olevaa kohtalaisen kokoista tammipöytää. Hän ei todellakaan pitänyt vastapäätä istuvan apulaistiedejohtajansa ehdotuksesta. Suoraan sanoen se oli pöyristyttävä. Ikävä kyllä ainut vaihtoehto oli sitäkin surkeampi.

Anilie Borment odotti ilmeenkään värähtämättä heidät sotaan vieneen edellisen johtajan verettömästi syrjäyttäneen naisen päätöstä. Neljännes maapallon väestöstä oli kuollut kahdesakymmenessä vuodessa. Kolmesataamiljoonaa miestä ja useita kymmeniä miljoonia naisia ja lapsia. Muutaman lain rikkominen ei haittaisi, jos sillä varmistettaisiin rauha ja estettäisiin mahdollinen uusi, entistäkin tuhoisampi konflikti sodan hävinneen Derkadan kanssa.

— Li?

— Jos haluamme rauhanomaisen planeetan, emme voi sallia sodanlietsojien läsnäoloa, Eyanin tiedejohtaja tuki lähimmän alaisensa esittämää ajatusta.

— Eettiseltä ja moraaliselta kannalta katsoen äsken kuulemasi suunnitelma on hirveä. Toisaalta emme ole keksineet toista tapaa saavuttaa tavoitteemme.

— Miltä noiden kahden idea sinusta vaikuttaa, Kretz?

— Aggressiiviset miehet löytävät aina tavan nousta vallan huipulle tai ainakin hyvin lähelle sitä. Joko poliitikkoina tai rikollisina.

— Eli?

— Kannatan heidän ehdotustaan. Vietin kahdeksantoista vuotta rintamalla. Lähes kaikki naapurustostamme sotaan kutsutut joko kaatuivat tai vammautuivat pahasti. Näen painajaisia aina kun onnistun nukahtamaan. En halua tulevien sukupolvien kokevan samaa kuin me.

- Kai tiedät ottavasi itse riskin?
- Totta kai. Menetin perheeni, joten en itse asiassa edes järin suuresti pelkää olevani yksi kohteista. Ja vaikka olisinkin, en näe mitään syytä perääntyä suunnitelmasta.
- Oletteko tehneet alustavia laskelmia? Apron tiedusteli muilta naisilta koskettaessaan lohduttavasti Herman Kretzin rannetta.
- Kaksi vuotta kehittelyyn ja vähintään muutama kuukausi rokkottamiseen.
- Edellinen osa on arvio, Li huomautti.
- Emme voi etukäteen tarkasti tietää, kuinka kauan menetelmän keksiminen ja sen varmistaminen vie. Anilien estimaatti on kuitenkin paras, mitä saimme aikaan. Meillä on laitteet ja pätevää henkilökuntaa. Olemme tutkineet vastaavia asioita ennenkin. Kyse on kuitenkin uudesta menetelmästä, ja meidän on tutkittava sen tulokset tarkasti ennen seuraavaa vaihetta.
- Minusta teidän suunnitelmassanne on pahemman luokan vika, Herman Kretz vaienssi kaksikon.
- Mikä?
- Me voitimme sodan, Anilie. Derkadalaiset eivät taatusti luota meihin. Eivät ainakaan riittävästi antaakseen meidän upottaa rokotetta heidän miehiinsä. Aut. Tajusin juuri suunnitelmasanne toisenkin virheen.
- Minkä?
- Jos menetelmänne toimii murrosiän ohittaneisiin, se on toistettava moneen kertaan. Ensin nykyisten lapsien kasvaessa ja sitten varmuuden vuoksi muutaman sukupolven ajan. Derkadalaiset haluavat varmasti tietää rokotteen vaikutukset. He seuraavat tarkasti sen saaneiden vointia ja tekevät heille kaikki keksimänsä tutkimukset. Muutama rokote mennee suoraan johonkin huippusalaiseen laboratorioon analysoitavaksi. Tulokset saattavat aiheuttaa uuden sodan heitä vastaan.
- Sinulla lienee ratkaisu valmiina?

- Tietysti. Kaasu. Jonkinlainen keinotekoinen virus tai sopivasti valittu isäntä, esimerkiksi flunssavirus, olisi täydellinen ratkaisu. Meidän ei tarvitsisi kertoa asiasta Derkadan johdolle. Kyseisen viruksen levittämisen kaikkialle perinteisen vihollisemme alueelle voisi hoitaa heidän armeijaansa valvovien lentokoneiden avulla. Kaupungeissa ne korvattaisiin autoilla.
- Entä erakot ja muut kaukana sivistyksestä asuvat?
- He ovat ongelma, Cie, Kretz myönsi.
- Veikkaisin aika monen heistä olevan kohderyhmää, eli heidät on pakko tartuttaa.
- Flunssaviruksethan ovat helposti leviäviä?
- Kyllä, tiedejohtaja vastasi sisäministerin kysymykseen.
- Siinä tapauksessa teidän on laskettava riittävä määrä koko Derkadan pinta-alalle. Samoin omallemme.
- Entä meri ja sen saaret? Anilie kirosi ääneen tajuttuaan heidän unohtaneen ne laskuistaan.
- Minnekään ei saa jäädä viruksesta vapaata taskua. Yksikin tarkistamatta jäänyt mies saattaa tarkoittaa aherruksemme epäonnistumista. Tosin siihen mennee sukupolvia.
- Poikkeuksia ei voi sallia, Li muistutti lähintä alaistaan.
- Joko teemme sen kunnolla tai unohdamme koko jutun. Dana?
- Oletteko varmoja, ettei muita tapoja ole?
- Hermanin idea on huomaamaton keino, tiedejohtaja kohautti paljaiksi jättämiään olkapäitään.
- Emme kaipaa mellakoita väen tajuttua meidän määränneen luvattoman geenimuuntelun. Emme myöskään halua uutta sotaa Derkadaa vastaan. Hyvällä tuurilla kukaan ei yhdistä yllättäviä ja satunnaisilta vaikuttavia miesten kuolemia toisiinsa tai ainakaan keksi syytä niihin.
- Jossain vaiheessa aletaan ihmetellä miesten ylikuolleisuutta.
- Totta, Herman. Tiedejohtajana voin kuitenkin viivyttää tutkimuksia ja mahdollisesti ohjata niitä väärään suuntaan. Pahim-

massakaan tapauksessa meillä ei pitäisi olla mahdollisuutta jäädä kiinni.

— Pystyttekö te kaksi tekemään koko homman kahdestaan?

— Kyllä, Li vakuutti kysymyksen esittäneelle presidentille.

— Työ valmistuisi nopeammin suuremmalla joukolla, mutta se tarkoittaisi myös vuotomahdollisuuksien moninkertaistumista.

— Siihen ei ole varaa. Mihin aiotte vetää rajan?

— Testosteronin normaaliarvo miehillä on 10 – 38 nanomoolia litrassa, Li selitti Apronille.

— Alustavasi suunnittelemamme yläraja on 75 % eli 28,5.

— Eikö se ole aika alhainen?

— Kymmeniä miljoonia kohteita, tiedejohtaja vahvisti.

— Melkoinen määrä.

— Paljon vähemmän kuin kolmesataamiljoonaa, Anilie, Kretz huomautti.

— Käsiteltävien miesten lukumäärä siihen verrattuna on hyvinkin kohtuullinen.

— Tieteellisesti ajatellen olemme sorkkimassa evoluution perustaa, Danna Apron pohdiskeli ääneen osaamatta päättää, antaisiko luvan moraalisesti erittäin kyseenalaisen operaation toteuttamiselle vai ei.

— Kyse on enemmänkin sen ohjaamisesta oikealle tielle.

— Perustelisitko?

— Evoluutio on tehnyt meistä tällaisia, Li yritti pukea ajatustaan sanoiksi.

— Ennen aggressiivisuus tarkoitti monesti yksilön tai pienen ryhmän eloonjäämismahdollisuuksien parantumista. Teknologisen kehityksemme takia aiemmin hyvä ominaisuus on muuttunut uhaksi koko lajimme säilymiselle. Meidän on pakko tehdä jotain, elleimme halua päätyä yhdeksi lajiksi loputtomaan sukupuuttoon kuolleiden listaan.

— Entä jos erottelisimme väkivaltaiset miehet normaaliväestöstä?

— Ja tekisimme heille mitä, Anilie? Veisimme jollekin kaukai-
selle saarella ja jättäisimme heidät kuolemaan sinne? Heidä ei
saisi päästää lisääntymään, ennen kuin olemme geneettisesti
muuntaneet heidän testosteronitasonsa matalammaksi. Vaikka
heidän jälkeläisistään ei tulisikaan samanlaisia kusipäitä kuin
isistään, niin he kuljettaisivat kuitenkin mukanaan epätoivotta-
vaa käytöstä aiheuttavaa geeniyhdistelmää. Kaikki voisi mennä
hyvin useiden sukupolvien ajan, mutta joskus jonkun jälkeläi-
sen aiheuttama riski realisoituisi.

— Tiedän. Miksi minulla on silti tunne, että leikimme Jumalia?

— Voimmeko me muka pahemmin epäonnistua? Kretz tuhahti
halveksivasti.

— Kolmesataamiljoonaa kuollutta omaa uskoaan ainoaksi oike-
aksi väittävän ääliöryhmän takia. Jos joku yliluonnollinen olen-
to tosiaan olisi olemassa, luulisi hänen välittävän häneen usko-
vista ja tekevän jotain estääkseen näiden turhat kuolemat.

— Kuten näyttäytyvän useammalle kuin yhdelle? Tekevän edes
yhden miljoonien todistaman ihmeen?

— Kumpi tahansa kelpaisi, Cie Li tuhahti.

— Minusta Jumalan pitää olla hyvä ja tehdä hyviä asioita, jotta
hän ei olisi paholainen. Ellei hän tee mitään, hänellä joko ei ole
voimaa, mikä estää hänen Jumaluutensa tai sitten hän ei välitä
häneen uskovista, mikä taas pistää ihmettelemään, miksi häntä
pitäisi palvoa.

— Ellei hän pelasta heitä tässä elämässä, miksi pitäisi olettaa
hänen pitävän heistä huolta paratiisissa?

— Juuri niin, Herman.

— Painukaa pappisopistoon, molemmat, Borment hörähti muis-
tellessaan kaksikon aiempia jumaluusopillisia riitoja.

— Sitten kun näen yhdenkin yliluonnollisen olennon, Kretz lu-
pasi hövelisti.

— Sitä ennen aion tyytyä oman moraalini ohjaukseen.

- Mikä käskee sinun nyt osallistua miljoonien ihmisten perimän käsittelyyn?
- Pelastamaan miljoonia, ellei miljardeja tulevaisuudessa, Cie. Kaksikymmentä vuotta sitten olisin kieltäytynyt edes ajattelemasta moista.
- Tuskinpa kukaan meistä olisi suunnitellut mitään tällaista silloin, Anilie Borment pyöritti päätään.
- Eli kukaan teistä ei vastusta testosteronitason rajausta?
- Me suunnitelimme sen Anilien kanssa, Li muistutti epäroivää Danna.
- Emme olisi edes esitelleet sitä, ellemmme olisi valmiita toteuttamaan sitä.
- Kai tiedätte, että jos asia vuotaa julkisuuteen, teidät teilitaan ja joudutte oikeuteen?
- Tietysti. Emme kuitenkaan aio paljastaa teidän osuuttanne.
- Vaikka se alentaisi tuomiotanne?
- Mitä väliä sillä on, onko rangaistus viisisataa vai neljäsataa vuotta? Emme ikinä kävele vapaina, jos jääme kiinni. Hyvällä tuurilla meidät teloitetaan. Niin kauan kuin teitä ei ole vangittu, teillä voi olla mahdollisuus toteuttaa suunnitelma joskus myöhemmin.
- Jos onnistumme, voisin päästä historiaan, Anilie haaveili.
- Julkistamalla osuutesi miesten testosteronirajauksessa?
- Se olisi varma tapa.
- Joku miehensä tai lapsensa menettänyt murhaisi sinut, Kretz huomautti.
- Ups. Ehkä minä tyydyn sitten hykertelemään itsekseni.
- Parempi onkin. En nimittäin usko sinun elävän kuukautta pidempään paljastettuasi temppusi. Paitsi maksimiturvallisessa vankilassa, jossa et näe muita vankeja. Vartijoitakaan, tarkemmin ajatellen. Sekä heissä että vangeissa on ystäviään ja sukulaisiaan menettäneitä.
- Sinä olet presidentti, Danna, Li käänsi katseensa Aproniin.

- Sinun pitää tehdä päätös.
- Tiedän. Jos sallin suunnitelman aloittamisen, voitteko keskeyttää sen milloin vain?
- Kyllä. Todisteiden hävittäminen kestää kuitenkin jonkin aikaa.
- Mikäli myöhemmin haluat meidän jatkavan tutkimuksiamme, Borment jatkoi, meiltä menee aikaa päästä samaan pisteeseen. Ei tosin niin kauan kuin ensimmäisellä kerralla.
- Miten te aiotte peittää toimenne alaisiltanne?
- Tekemällä työn vapaa-ajallamme, Li tokaisi. He olivat pohtineet asiaa Anilien kanssa, eikä kumpikaan ollut keksinyt keinoja edistää suunnitelmaa varsinaisena työaikana herättämättä alaistensa mielenkiintoa.
- Siis että tekisitte todella pitkiä päiviä kaksi vuotta? epäilevältä kuulostava presidentti tiedusteli.
- Meillä molemmilla on paljon lomia pitämättä. Voimme tehdä työtä myös kodeissamme. Se ei herätä huomiota niin paljon kuin laboratoriossa asuminen.
- Te molemmat olette sinkkuja, Apron huomautti.
- Miten ajattelite jatkaa ystävienne tapaamista ja hoitaa samalla varsinaisen ja uuden sivutyönne?
- Kumpikaan meistä ei ole mikään yltiösosiaalinen tapaus, Li naurahti.
- Tuttumme ovat tottuneet siihen, ettei meitä aina saa kiinni. Sitä paitsi voimme aina sanoa, että meillä on kiire töissä.
- Onhan teillä, oikeastikin. Onko jollain jotain huomautettavaa vielä?
- Meidän on pidettävä erityisesti armeijamme johtaja tietämättömänä suunnitelmastamme, Kretz tokaisi varmana asiastaan.
- Se tollo ei taatusti katsele sivusta toimiamme heikentää asevoimiamme.
- Vallankumous?

- Me olemme siviilejä. Jos hän haluaa tehdä vallankaappauksen, emme voi estää sitä, Danna. On tietysti eri asiaa, kuinka kauan hän pystyy pitämään maan hallinnassaan kansan lähtiesä kaduille.
- Sitä ei välttämättä tapahdu pitkään aikaan, Li huomautti.
- Ihmiset ovat väsyneitä sotaan, ja rauha, olipa se kenen vallan aikaa tahansa, on heille helpotus. Jossain vaiheessa he alkavat tietysti kysellä sotilasvallan oikeutusta, mutta siihen mennessä Perval on jo vankistanut asemansa.
- Eli toisin sanoen meidän on jatkettava samaan malliin ollaksemme herättämättä hänen epäilyksiään?
- Sinä olet presidentti. Hänen esinimensä. Et voi olla Pervalille liian mielin kielin tai hän saattaa haistaa tilaisuutensa tulleen. Riitele hänen kanssaan pienistä asioista samoin kuin nytkin, Li kehotti Apronia.
- Pidä hänet lyhyessä lieassa, mutta älä nöyryytä häntä. Anna välillä periksi nimenomaan näissä merkityksettömissä asioissa. Vältä antamasta hänelle valtaa pala kerrallaan. Aseta aina jokin määräaika kaikkien myönnytystesi voimassaoloajalle.
- Älä anna hänelle syytä epäillä meidän suunnittelevan jotain hänen pänsä menoksi. Kun puhut hänestä julkisesti, ujuta sanojesi sekaan jotain, josta voidaan päätellä sinun arvostavan hänen ponnistelujaan sekä sodassa että erityisesti rauhan aikana, Borment jatkoi Lin vetäessä henkeä.
- Jos suunnitelmamme onnistuu, ja Perval ei ole yksi menehtyneistä, tarvitsemme häntä vakauttamaan maamme epidemian aikana.
- Epidemian?
- Sellaiselta se yleisöstä näyttää.
- Voiko virus muuntua? Että se olisi vaaraksi myös naisille?
- Nehän muuntuvat koko ajan, Herman, tiedejohtaja muistutti Kretzia.

- Sillä ei ole väliä. Valitsemmme virus on pelkkä kuljetin, eikä se pysty tekemään mitään kaasulle.
- Toivottavasti olet oikeassa, Cie. En mitenkään erityisesti halua geenimuuntelun kohteeksi, Apron hymyili vinosti.
- Että miehillä ei väliä, kunhan sinulle ei käy huonosti?
- Juuri niin, Herman. Ei kukaan tervejärkinen ajattele muita ennen itsensä pelastamista.

Kaksikymmenvuotinen sota oli vienyt heidän tiedettään aseteknologiaa lukuun ottamatta ainakin tuplasti taaksepäin, Cie Li tuhisi tyytymättömänä katsellessaan Anilien ja hänen eri puolilta kaupunkia viimeisten viikkojen aikana ostamaa laitekasaa. Läjä pitäisi kuljettaa varastona toimineelta kesämökiltä Anin kotiin. Sen jälkeen vuorossa olisi koko systeemin kasaus ja tarkastus.

Periaatteessa mokoma romuvuori oli kaikki, mitä he tarvitsivat omien tietokoneidensa lisäksi suunnitelmansa toteuttamiseen. Anilien vierashuoneeseen rakennettava kotiversio ei pystyisi kilpailemaan täysin varustettujen laboratorioden kanssa. He tutkivat kuitenkin tarkkaan rajattua kysymystä ja voisivat käyttää jo tehtyjä alan tutkimuksia hyväkseen. Laskentatehoa vaativat kohdat he tarvittaessa ajaisivat työpaikkansa suurteho-koneilla. Kotimasiinatkin hoitaisivat asian, mutta huomattavasti hitaammin.

Ehkä oli sittenkin parempi välttää käyttämästä suurteho-tietokoneita, tiedejohtaja mietiskeli. Heidän alaisensa ihmettelisivät kuitenkin ajoja ja tarkistaisivat uteliaisuuttaan niiden tarkoituksen. Hän pystyisi luultavasti selittämään asian, mutta työntekijät muistaisivat asian, jos viranomaiset joskus kysyisivät sitä heiltä.

Salailu, Li muistutti itseään. He eivät missään tapauksessa saisi jäädä kiinni geenikäsittelytutkimuksestaan. He olivat pelastamassa ihmiskuntaa. Harva kuitenkaan ymmärtäisi heidän perustelujaan, ja vielä harvempi uskaltaisi sanoa sen ääneen. Yksikään ei puolustaisi heitä.

Kaksi vuotta saattoi olla optimistinen arvio. Tai pessimistinen. Sodan loputtua pari repaleista ryhmää oli aloittanut heidän tehtävänsä sivuavan tutkimuksen. Oli siis mahdollista, et-

tä näiden työstä olisi jotain hyötyä. Parhaimmassa tapauksessa ajansäästö olisi melkoinen.

Pelkästään miessukupuolen syyttäminen jatkuvista sodista oli ainakin jossain määrin liioittelua. Se oli kylläkin totta, että miltei aina kummankin osapuolen johtajat ja korkeimmat hallituksen jäsenet olivat olleet aseellisen konfliktin aikana miehiä.

Testosteronin korkeimman tason neljänneksen lasku tarkoittaisi heidän estimointiensa mukaan väkivaltaisen yhteenoton, suuren sellaisen, todennäköisyyden laskemista kahteenkymmeneen prosenttiin. Valitettavasti siitä eteenpäin kyseinen käyrä laski hitaasti.

— Mitä mietit?

Li vilkaisi huoneeseen kokoon taitettujen laatikoiden kanssa tullutta lähintä alaistaan ja kertoi mietteensä.

— Siksihän me siihen lukuun päädyimme, Anilie Borment hymähti ja asetti tuomisensa pöydälle. Taiteltuaan yhden lootan kasaan hän ojensi sen sitä odottavalle Cielle.

— Riittävätkö nämä? Noille raskaammille laitteillehan on omat suojakaapit.

Li laski laatikot ja nyökkäsi arvioituaan niihin mahtuvien tavaroitten määrää ja heidän tarvitsemiaan asioita.

— Naapurisi mahtavat ihmetellä kuormaa.

— Entä sitten? Niin kauan kuin en aiheuta heille häiriötä tai vaaraa, he eivät voi pyytää talohallitusta tarkastamaan asuntoani. Ja vaikka he tekisivätkin niin, kellään heistä ei ole riittävää asiantuntemusta selvittää näiden hankkimisen syytä. Sitä paitsi voin aina sanoa tekeväni töitä kotonani.

— Sinähän teet?

— Silloin tällöin. Periaatteessa voisin kuitata palkkani poistumatta koskaan asunnostani.

— Sama täällä. Pakkaa sinä tästä päästä, niin minä aloitan tuolta kauempaa, Li kehotti toista.

Kaikki tietävät, mitä tapahtui kauan sitten kauan sitten kaukaisessa galaksissa. Harva kuitenkin tietää, mitä tapahtui vielä kauempana, lähempänä nykyaikaa. Rinnakkaistodellisuuden tapahtumista ei tiedä kukaan.

Neljänneksen maapallon väestöstä tappanut suursota oli päättynyt. Derkadalaisten keskittyessä vuosisatojen ajan heitä alistaneen ja kolmensadanmiljoonan ihmisen kuoleman aiheuttaneen teokratian jäänteiden tuhoamiseen ja armeijansa hajottamiseen heidän vastustajansa olivat hekin siirtymässä takaisin normaaliin elämään.

Varmistaakseen rauhan pysymisen eyanilaisten johto hyväksyi kaikkien miesten ylimpien testosteronitasojen leikkaamisen toivoessaan toimenpiteen vähentävän kyseisen sukupuolen väkivaltaisuutta. Derkadalaisten ylimmät päättäjät suostuivat heille esitettyyn ehdotukseen.

Lukemattomista etukäteistesteistä huolimatta jotain meni pieleen ja pahasti. Miesten kuollessa karpästen tavoin kilpajuoksu ihmiskunnan tulevaisuudesta aikaa vastaan alkoi

